UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ; Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius fundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

L. Ioannes Trithe. Ioan. Evripono Carmelitano, Conuentus Damensis S.

urn:nbn:de:0128-1-17336

Visual Library

XLIX.

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI, THEODORICO EPISCOPO Lubecenſi, Ioannes Trithemius Salutem.

IAMBLICVS Academicorum ſacerdos, manu sereniſſimi principis noſtri ædes meas introductus, tuo me nomine ſalutauit. Lætus admiſi philoſophum noſtris inſtitutis nonnunquam ſe ingerentem, quem dum lego vnà cum Proclo ſuo conphiloſopho, profundiuſque intueor, non eos ſed Areopagitam Dionyſium legere plerunque inuenio. Et hoc mihi factum more veterum placet, quippe qui potare de riuulo interea ſum contentus, donec ad fontis mihi ſcaturiginem puriſſimi liceat peruenire. Gratias habeo tuæ humanitati doctiſſime præſul, qui me non audentem petere tantis hoſpitibus honoraſti. Vtar eorum lectione tempore modico, faciamque mox tua repetant ſcrinia. Vitam Appollonij Thianæi quodam enchiridio impreſſam ex Colonia Agrippina mecum nuper attuli, cuius inire iudicium occupationes me principis hac vice non permittunt. Vereor enim præcipitem dare ſententiam, propterea vel maxime, ꝙ diuus Hieronymus in proœmio Bibliothecæ ſacræ non ſine laudibus videtur introduxiſſe Apollonium. Examinanda ſunt prius à me ſingula quam primum per ocium licuerit, poſtea meam ſine cuiuſquam præiudicio dicam ſententiam. Vale præſulum decus, & me deditícium habeto cõmendatum. Ex Colonia iuxta Spreuum & Vrſulum vltima die menſis Octobris. Anno Domini 1505.

L.

IOANNES TRITHE. IOAN. EVRIPONO CARMELITANO, Conuentus Damenſis S.

MANDAVIT nobis ſereniſs. princeps noſter Marchio Brandenburgenſis, tibi ſcriberemus, vt quantotius ad nos Coloniam reuertaris, & afferas tecum ea quæ Prior tuus maieſtati ſuæ promiſit. Nos opus noſtrum de laudibus ſanctorum abſoluimus, ꝙ te vt reſcribatur expectat. Moras igitur omnes reſcinde, ne principis animum offendas. Heſterno veſpere Capellanus noſter Theodoricus à partibus transrhenanis ad nos reuerſus eſt, & ſteganographiam noſtram, quam tantopere videre deſideras attulit. Vale ex Vrſulo 15. die menſis Decembris. Anno Chriſti 1505.

LI.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI IOAN. TRITHEMIO, EVcharius Heimerius S.

REVERENDISSIME pater ac colendiſſime præceptor, tuam reuerẽdiſſimam dignitatem ſanam incolumemq; & bene valentem intelligo & maxime ſum gauiſus, orans omnipotentis Dei clementiam, vt ſanum Neſtoreos conſeruet in annos, teq; ad nos cum ſalute reducat. Hoc vnum quã humilime precor, vt tua ſeſe dignitas ſplendidiſſima, quantotius abſoluere à ſtrepitu curialium nugarum velit, & ad nos redire dignetur. Valde namque indignum eſt tam nobile ac prope diuinum ingenium tuum ſeruire principibus, tum quia tu ipſe princeps es magnus, doctrina & ſapientia melior illis cum quibus verſaris, tum quia columen, gloria, & vnicum patriæ noſtrę es decus, quo abſente omnes cecidiſſe videmur. Taceo quod te patre ſapientiſſimo abſente à monaſterio tuo perperam & negligenter omnia gerantur, & remoto paſtore neceſſe ſit periclitari oues. Satis etiam nos longe experientia doctus, in principum curijs nihil eſſe firmum, nihil ſtabile, nihil certum, ſed caduca omnia, ſuſurrijs & adulationibus plena. Ad nos itaque pater optime quantotius reuertere, vt cum philoſophicis atque diuinis inſtitutionibus habeas tuo more commercium, noſque vt conſueuiſti tuarum lucubrationum cupidiſſimos ſcriptis & exhortationibus ſanctis refoueas. Indignum eſt enim te hominem philoſophicis ſacriſque imbutum ſcripturis ſiliquis immiſcere mundanis, margaritaſque inuoluere ſterquilinio: & qui multos erudire ad iuſtitiam conſueueras, diuini luminis iubar in vnius anguli tenebris abſcondere. Hæc non docendo ſus Mineruam ad te patrem eruditiſſimum ſcripſerim, ſed quam ſingulari beneuolentia à te præceptore meo diſcipulus aſſecutus ſum confidentia vt auſim effecit. Doleo enim lumen noſtrum ſplendidum à nobis ablatum, quare humilime oro, tua mihi benignitas indulgeat, qui me tibi fidelem non ignoras. Abbatis Lympurgẽſis negocia quotidie ſeſe in deterius diſponunt: ipſe quoque Neometi rarus eſt, lenteq; ne dicam remiſſe nimium agit. Operæ precium fuerit te adeſſe, vt tua dirigeretur ſolertia,